

effektivt i forhold til at tiltrække udlændinge hertil, der vil hjælpe til på det danske arbejdsmarked.

Hvorfor i øvrigt blive ved med at træde sig selv over tærerne med lange sagsbehandlingsstider blot for at få et turistvisum?

Vores egne beregninger viser, at de tre reformpakker kan skaffe ca. 60.000 ekstra i arbejdsudbud. Det svarer til, hvad der mangler i regeringens egen økonomiske 2015-plan. Det svarer til, hvad der skal til for at gøre dansk økonomi holdbar og fremtidssikre. Det svarer til de udfordringer, som vi synes vi skal have en diskussion om her i dag.

Men hvorfor al den snak om reformer? Er der ikke gennemført nok? vil nogle spørge. Vi mener, at svaret er nej. Det, der er på spil, er vigtigere end kortsigtede taktiske manøvrer. Det er ikke engang at sætte sagen på spidsen at sige, at det er fremtiden for det danske velfærdssamfund, der er på spil. Hvis ikke vi fremtidssikrer økonomien, står vi over for massive skattestigninger eller privatiseringer af de velfærdsydelser, vi i dag forventer af det offentlige.

Kl. 16:10

Ud over det akutte behov for reformer efterlyser Radikale Venstre klare prioriteringer. Kvalitetsreformen er der næppe mange, der kan huske, ud over de tilstedeværende her i salen. Vores tilgang er, at samfundets velstand først og fremmest skal komme de udsatte borgere til gode, og derfor har vi foreslået, hvad vi kalder en social 2015-plan, og med den prioriterer vi til fordel for de mest udsatte.

Radikale Venstres sociale 2015-plan tager hånd om seks forskellige udsatte grupper: børn, unge, udviklingshæmmede, voksne med psykiske problemer og voksne på kanten af arbejdsmarkedet samt kriminelle og deres børn, i alt 109 konkrete forslag, og dem vil vi fremsætte i Folketingssalen i tiden frem mod 2015, og allerede i det kommende folketingsår fremsætter vi de første beslutningsforslag.

Det er en ambitiøs plan, det er mere end lap-peløsninger. Vi ønsker en ny retning i socialpolitikken, vi skal opfinde socialpolitikken på ny med fokus på de udsatte og sårbare grupper og ikke på bred velfærd til alle.

Virkingen er langsigtet, og derfor vil den samlede plan blive gennemført over en årrække – den koster 4 mia. kr., når den er rullet fuldt ud, hvilket er mange penge, men de kan skaffes, hvis vi tør prioritere. Vi foreslår eksempelvis at rulle forhøjelsen af børnechecken og takstned-

sættelserne i daginstitutionerne for de 75 pct. bedst stillede familier tilbage, til gavn for de mest udsatte borgere.

Der er mange, der hvert år rammes af en psykisk sygdom, og borgere, der rammes af en psykisk lidelse, får alt for tit sociale problemer med i købet; det kan være i form af et misbrug, ledighed, hjemløshed og manglende kontakt til familie og venner. Derfor prioriterer vi det psykiatriske område meget højt, og frem mod 2015 vil vi arbejde for, at psykisk syge får hjælp, præcis som borgere med fysiske lidelser, samt halvere antallet af borgere, der tvinges ud i hjemløshed.

Et af de altafgørende problemer for mennesker med psykiske lidelser er, at de ikke er lige-stillet med mennesker med fysiske lidelser i sundhedsvæsenet i dag. Paradoksalt nok er der behandlingsgaranti for alle fysiske lidelser, store som små, men ikke for selv de mest alvorlige psykiske lidelser. Behandlingsgarantien, som den er udformet nu, kan i praksis medføre det absurde eksempel, at personer med mindre akutte fysiske lidelser får behandling før eksempelvis en kvinde med skizofreni. Det vil vi gerne lave om på. Og der er mange andre forslag og prioriteringer i vores udspil, der kan læses på vores hjemmeside.

Vi foreslår, at nogle af de initiativer finansieres med finansiering fra satspuljen, og alle forslagene vil være fuldt finansierede, og vi fremsætter dem i et tempo, der sikrer, at målene nås inden 2015, og at økonomien kan følge med.

Vi har fremlagt et finanslovudspil, der er fuldt finansieret og ansvarligt, og jeg vil nævne yderligere et par af hovedtrækkene:

Vi vil i sundhedspolitikken prioritere de mest syge patienter først, og vi vil styrke forebyggelsen af sygdomme. Det sker i erkendelsen af, at den historiske mangel på sundhedspersonale gør det tvingende nødvendigt at prioritere sundhedsvæsenets knappe personaleresourcer. Der bruges enorme summer og kostbare personaleresourcer på at turbobehandle patienter med sygdomme og skavanker, der ganske vist er problematiske for patienterne, men som ikke nødvendigvis er kritiske. Samtidig anvendes pengene ikke optimalt, for pengene klattes væk på et hav af dyre aftaler, som det offentlige sundhedsvæsen er tvunget til at indgå med privathospitalerne, og imens lades patienter med de mest kritiske sygdomme i stikken. Det vil Radikale Venstre gøre op med, og på den måde frigør vi ressourcer til behandling af de mest kritiske sygdomme.